

ВРЕМЕ Е ЗА ДЕЙСТВИЕ ДЕЙСТВИЕ

Препоръка на
Съвета на Европа
CM/Res (2018) 5 за
деца на родители,
лишени
от свобода

Със своите дейности по защитата на човешките права, Съветът на Европа се стреми да достигне до сърцата и умовете на всички европейци, включително и децата. Децата са човешки същества и са носители на всички права, които притежават останалите граждани. Настоящото издание е чудесен пример затова как, с помощта на една ентузиазизирана и посветена на работата си неправителствена организация като “Децата на затворници в Европа” (COPE), Препоръката на Съвета на Европа CM/Rec(2018)5 достигна детските сърца и умове. Тази книжка представя ключовото послание в грижите за деца на родители, лишени от свобода, под формата на един одухотворен и практичен наръчник. Затворите трябва винаги да имат прозорци, за да се гледа навън, към промените за едно по-добро бъдеще, а промяната се нуждае от вяра и постоянство, за да се случи. Книжката “Време е за действие” е вдъхновена от нуждата да се предизвика такава промяна. Поздравления!

Ян Клайсен, Директор на Информационно общество за противодействие на престъпността при Съвета на Европа

ВЪВЕДЕНИЕ

„Деца на затворници в Европа“ (COPE) е паневропейска мрежа, работеща със и в името на деца на родители, лишени от свобода. Тази подходяща за деца версия на Препоръката на Съвета на Европа от април 2018 бе подготвена от членовете на COPE със съдействието на деца и младежи от цяла Европа. Гледната точка на децата присъства през цялото време и е пример за това как децата могат да бъдат успешно включени, за да изразят своите искания и потребности.

„Деца на затворници в Европа“ (COPE) работи с деца с цел да обърне вниманието на „отговорните лица“, включително съдии и директори на затвори, към децата на родители, лишени от свобода, да следят за спазването на правата им, както и да ги защитават по всички възможни начини.

Оригиналната препоръка, приета от Съвета на Европа, подкрепена от „Деца на затворници в Европа“ (COPE), се основава главно на опита на организациите, членове на „Деца на затворници в Европа“ (COPE), както и опита на други институции, включително Меморандумът за разбирателство на Италия от 2014 г., иницииран и създаден от Bambinisenzasbarre; този основополагащ документ се основава на правата на децата, определени в Конвенцията за правата на детето на ООН (UNCRC) и Хартата за човешките права на Европейския Съюз, и предлага съществени промени в политиките и практиките за подобряване на положението на децата с родители в затвора, из цяла Европа.

Издаваме огромна благодарност на всички деца, хора и организации, работили по това издание на Препоръката; в това число Съвета на Европа, Генералната дирекция по Правата на човека и върховенство на закона, за разпространението на оригинала на Препоръката, както и на Дирекцията на Съвета на Европа по Правата на детето.

Buff (Швеция), Children Heard and Seen (Англия и Уелс), Families Outside (Шотландия), For Fangers Pårørende (FFP) (Норвегия), My Time (Англия и Уелс), NIACRO (Северна Ирландия), Pact (Англия и Уелс), POPS (Англия и Уелс), Probacja (Полша), REPR (Швейцария), Rijeka Regional Office of the Ombudsman for Children (Хърватска), SOS Il Telefono Azzurro Onlus (Италия), the Children and Young People's Commissioner Scotland and the Playstation at HMP Barlinnie (Шотландия), всички тези организации работят с деца, превеждайки, разпространявайки и разяснявайки Препоръката на Съвета на Европа, използвайки насоките на COPE за добри практики.

Тежко е да имаш
родител в затвора,
защото хората
невинаги разбират и
невинаги знаят какво
да кажат.

Жо, 11 г.

**Какво съдържа тази
книжка?**

Европейски насоки за подкрепа на деца с родители, лишени от свобода

Какво е от значение за децата

Какво трябва да знаят полицията и съдиите

Как е организирано пребиваването в затвора:

- Пристигане и настаняване
- Поддържане на връзката с детето
- Домашни посещения
- Подобряване на безопасността в затворите
- Бебета, които живеят със своят родител в затвора
- Подготовка за излизане от затвора и завръщане в обществото
- Освобождаване
- Задачи на персонала

Работа в екип

Проследяване на всеки аспект от работата

Събиране на информация, извършване на промени

Променяне на общественото мнение

Защо се нуждаем от тези правила?

През април 2018 Съветът на Европа (организация, в която членуват 47 европейски страни) издаде нова препоръка, под формата на списък с правила, за това как може да бъде оказвана по-голяма подкрепа на деца, чиито родители изтърпяват наказание в затвора, и как да им се предоставят същите права и възможности за живот като на всички останали деца в тези страни. Правилата са оформени като Препоръка CM / Rec (2018) 5 на Съвета на министрите на държавите членки за децата на родители, лишени от свобода. Препоръката ясно заявява, че всеки трябва да спазва Конвенцията на ООН за правата на детето (<https://bit.ly/2fOGxy4>), която е ключово ръководство за това как трябва да се третират всички деца.

Около 2,1 милиона деца в Европа имат родител в затвора, въпреки че все още не знаем точно колко са те. Знаем, че някои деца с родители в затвора страдат и търпят лишения; някои хора може да мислят зле за тях и да се отнасят лошо с тях само защото имат родител в затвора. Важно е децата, които не са направили нищо лошо, да не се третират като престъпници. Децата понякога може да се притеснят толкова много, че се разболяват; може да има по-малко средства за грижата за тях и може да загубят дома си. Когато един от родителите е в затвора и не може да се грижи за детето си, това може да навреди на детето: как е и как се чувства, как може да расте и да се развива. Да имат родител в затвора, влияе върху живота на децата по много начини.

Тези правила на Съвета на Европа са за всеки, който отговаря, включително полицията, съдилищата и съдиите, затворите и хората, които се грижат за затворници и техните деца в общността, както и за тези, които се грижат за деца, живеещи с родителите си в затвора. Препоръката акцентира върху това, че децата се нуждаят от редовно общуване с родителите си, освен когато това би навредило на детето. Децата имат право на редовен контакт с родителите си и това трябва да стане възможно – при съблюдаване на всички правила за безопасност в затвора. Препоръката гласи, че трябва да има специални договорености и подкрепа за децата, и затворниците трябва да получават помощ и подкрепа да бъдат родители на децата си, докато са в затвора. Цялата помощ и подкрепа трябва да накара децата да се чувстват по-добре, а не по-зле; те трябва да имат равни житейски шансове с всички останали деца.

Съветът на Европа сочи колко е важно да се осъзнае, че ако децата и родителят им в затвора поддържат контакт, това може да бъде полезно за детето, за родителя в затвора, за затворниците и за общата атмосфера в затвора: затворникът може да бъде по-добре подготвен за излизането от затвора и връщането към живота в семейството и общността, а това е грижа за всички.

В края на Препоръката се призовават отговорните лица да обърнат внимание на спазването на правилата и подобряването на живота на децата с родители в затвора. В самия край на Препоръката се казва, че всички, включително преса, телевизия и социални медии, трябва да научат за положението на децата с родители в затвора, за да можем да спомогнем за подобряване на отношението към тях. Децата с родители в затвора може да нямат същите шансове за добър живот като другите деца. Всички деца обаче имат равни права.

РЕЧНИК

Арест – задържане и отвеждане на някого с цел налагане на мярка за неотклонение.

Бебе – всяко дете от раждането му до тригодишна възраст.

Настойник – човек, който носи отговорност и полага ежедневни грижи за детето. Той може да бъде другият родител от семейството, както и баба или дядо, брат, сестра или друг член на семейството; също така човек извън семейството, у когото детето живее.

Дете – всеки човек до навършване на 18 години.
„Най-добър интерес на

детето“ – термин, въведен от Комитета на ООН по правата на детето, означаващ това,

което е „най- добро и сигурно за детето“ или „в интерес на неговата безопасност и благоденствие“, както е употребен в този документ. Това, което е най-добро за

всяко дете индивидуално и повлиява благоприятно на неговия живот.

Общност – група от хора, които живеят заедно или на едно място.

Отговорни лица – политици, съдии, полиция, служители на затворите и служители на държавните институции, които имат пряко отношение както към законодателството, така и към изпълнението на нормативните актове, отнасящи се до децата с родител в затвора.

Затвори – Всички места, където хората може да изтърпяват наказание “лишаване от свобода“ (освен когато са под домашен арест); това включва и местата за арест, преди и след произнасяне на присъдата.

Уединение – правото на всеки на лично пространство, без да бъде наблюдаван или обезпокояван от други хора.

Права – Неща, които всяко дете би трябвало или би могло да прави. Всички деца имат равни права. Много от тези права са описани в Конвенцията за правата на детето на ООН. Всички права са взаимосвързани и еднакви по важност.

Правила – Напътствия за това, което трябва и не трябва да правим в различни ситуации – в училище, в обществото, докато играем, в библиотеката или когато посещаваме родител в затвора. В този документ това включва национални и международни нормативни актове и спогодби.

Присъда – наказание, налагано от съда, на хора, които са извършили престъпление.

Персонал – екипът от хора, работещи в определена организация.

Проследяваща гривна – електронно устройство за следене, което се използва при налагане на наказание „домашен арест“, за да може полицията да знае местоположението на човека във всеки един момент.

Комитет на ООН по Правата на детето – отговаря и следи за изпълнението и спазването на Конвенцията за Правата на детето на ООН от 1989 г. Почти всички страни на света са ратифицирали тази конвенция, включително всички страни от Съвета на Европа. Тя гласи:

- Всички права, гарантирани от конвенцията, са еднакви за всички деца, без изключение.
- Най-добрият интерес на детето е от първостепенно значение във всичко, което засяга децата.
- Всяко дете има право на живот, благоденствие и развитие.
- Всяко дете има право на мнение – да говори, да бъде изслушвано по всички въпроси, които го засягат.
- Всяко дете има право да общува с родителите си, освен когато това застрашава или вреди на душевното му или физическото му здраве.

**Европейски
насоки за
подкрепа на
деца с родители,
лишени от
свобода**

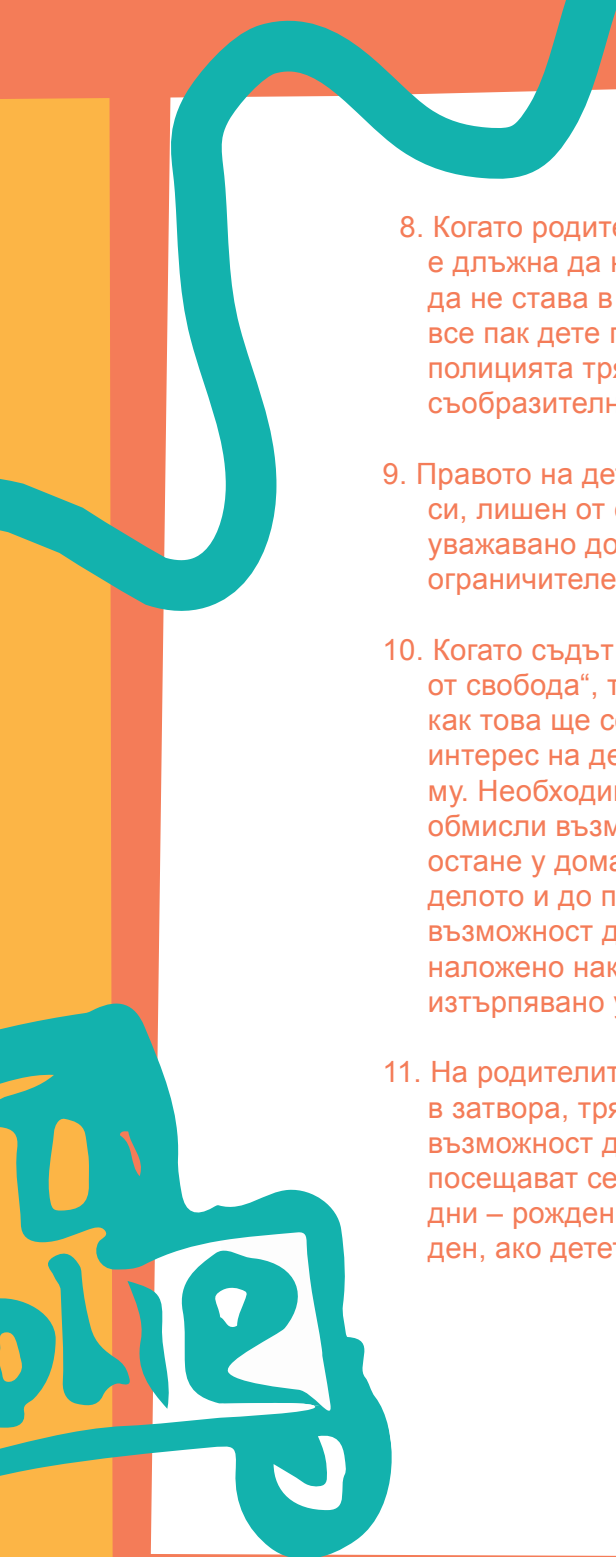
Какво е важно за децата?

1. Децата на лишени от свобода родители трябва да бъдат третираны равноправно по отношение на техните права съгласно Конвенцията за правата на детето. Децата, които имат родител в затвора, са твърде различни. Те трябва да бъдат изслушвани и питани какво чувстват, желаят и от какво се нуждаят, особено при вземане на решения, които биха могли да имат различни последиствия върху тях. Тези деца трябва да бъдат защитавани и уважани; хората, които се грижат за тях, трябва да са убедени, че взиманите решения са в полза на децата и техните семейства. Същите хора трябва да осигурят подкрепата на родителя от момента на арестуването му до периода след освобождаването му.
2. Когато съдиите обмислят присъда „лишаване от свобода“ за родителя, то би трябвало да преценят как това ще се отрази на живота на всяко едно дете, на неговите права и неговия най-добър интерес. Ако е възможно, по-добре е да се присъди наказание, изтърпявано на свобода, отколкото в затвора, особено ако този родител е основният, полагащ грижи за това дете.
3. Когато родител отива в затвора, трябва да бъде изпратен в институция, възможно най-близо до местоживеенето на детето.
4. Когато родителят бива преместен от една институция в друга, трябва винаги да се взема предвид най-добрият интерес на детето.
5. Когато човек влиза в затвора, трябва отговорните длъжностни лица да съберат възможно най-подробна информация за децата му.
6. Отговорните страни би трябвало да оказват парична и друга подкрепа на услугите, подпомагащи децата с родител в затвора и семействата им. Също така трябва да бъде оказвана подкрепа за подържане на живото общуване между децата и родителя в затвора.
7. Всички длъжностни лица, контактуващи с детето и родителите, е необходимо да изучат правилата и добрите практики в общуването с деца и семейства с родител в затвора.

Какво трябва
да взимат
под внимание
полицията и
съдът?

-
8. Когато родител бива арестуван, полицията е длъжна да направи всичко възможно това да не става в присъствието на децата. Ако все пак дете присъства по време на ареста, полицията трябва да бъде внимателна и съобразителна, за да не разстройва детето.
 9. Правото на детето да общува с родителя си, лишен от свобода, трябва да бъде уважавано дори ако на родителя е наложен ограничителен режим в затвора.
 10. Когато съдът налага наказание „лишаване от свобода“, трябва да вземе предвид как това ще се отрази върху „най-добрия интерес на детето“ и зачитането на правата му. Необходимо е също така съдът да обмисли възможността родителят да остане у дома си, с децата, докато трае делото и до произнасяне на присъдата. При възможност добре е на родителя да бъде наложено наказание, което може да бъде изтърпявано у дома, а не в затвора.
 11. На родителите, изтърпяващи наказание в затвора, трябва да бъде осигурявана възможност да напускат институцията и да посещават семействата си в определени дни – рожден ден на детето, първи учебен ден, ако детето е прието в болница и др.

Организация на пребиваването в затвора

Пристигане:

12. Преди да бъде изпратен в затвора, на родителя полагащ грижи за детето си, е необходимо да бъде осигурена възможност да организира по най-добрия за детето начин неговото ежедневие, възпитание и отглеждане.
13. При пристигането на родителя в затвора е необходимо персоналът да разбере и отбележи броя на децата му, тяхната възраст, както и имената на хората, които полагат грижи за тях. Важно е затворът да съхранява и актуализира своевременно тази информация.
14. Когато затворник бива преместван от една институция в друга, длъжностните лица трябва да му съдействат да съобщи това своевременно на децата си, както и на хората, полагащи грижи за тях.
15. Длъжностните лица в затвора трябва да дават информация и да съдействат за това на децата да бъде осигурена възможност за редовни срещи с родителя, изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“; също така правилата на поведение в затвора и режимът на свиждане трябва да бъдат разяснявани на децата на достъпен и разбираем за тях език. Те се нуждаят от такава информация.

Подържане на връзката дете – родител

16. Отговорните длъжностни лица трябва винаги да взимат под внимание най-добрия интерес на детето, когато решават къде и в коя институция да бъде изпратен родителят му, така че на детето да може да бъдат осигурени редовни свиждания с него, без да се налага то да пътува надалеч и да отделя значителни средства за целта.
17. Свиждания на детето с родителя трябва да бъдат осигурени най-късно до седмица след настаняването на родителя в затвора. Посещения на детето в подходяща, дружелюбна среда трябва да бъдат осигурени поне веднъж седмично. За деца в ранна възраст е добре да се осигурят дори по-чести свиждания с по-малка продължителност.
18. Свижданията трябва да бъдат организирани по начин, който да не нарушава ежедневния ритъм на детето, ходенето на училище и пр. Редно е да съществува възможност за провеждане на свижданията в различни часове извън учебните часове на детето. Ако няма възможност за ежеседмично посещение на детето, то времето на свижданията трябва да бъде удължено, с цел детето и родителят да прекарат повече време заедно, което да бъде оползотворено в игри и др.
19. Когато не е възможно родител или настойник да придружава детето по време на свижданията, необходимо е социален работник или родственик на детето да извършва това.
20. Всеки затвор е длъжен да разполага с подходящо обзаведена за деца стая за свиждания и чакалня, където децата да се чувстват в безопасност, спокойни и добре посрещнати (например играчки и книги за различни възрасти). Пространството за свиждания трябва да бъде достатъчно, за да позволява игри, физически контакт с родителя. Би трябвало също така да бъде осигурена възможност за свиждания извън сградата на затвора, в близост до него, но навън, така че да се осигури среда за срещи между родителя и детето, близка до семейната среда.

21. Трябва да се предприемат действия, за да се гарантира на всяко дете, което посещава родителя си в затвора, да се чувства уважавано, в безопасност и удобно и да има лично пространство; това е особено важно за децата, които имат специални потребности.
22. Ако затворът се намира далеч от местоживеенето на детето, необходимо е да се осигури гъвкав режим на свижданията.
23. Всяка форма на проверка и охранителна мярка трябва да бъде извършвана внимателно, да бъде съобразена с безопасността и комфорта на детето. Форми на проверка, които изискват детето да съблича дрехите си, би трябвало да бъдат напълно забранени.
24. Проверките и предпазните мерки на затворника преди свиждане също следва да бъдат извършвани внимателно, за да не помрачат настроението и обстановката по време на срещата. Редно е децата да се сбогуват и напуснат помещението на свиждането, преди родителят да бъде изведен под стража. Не е допустимо детето да вижда връщането на родителя в килията му. Там където затворниците са задължени да носят униформено облекло, то трябва да бъде съобразено с това, да не накърнява достойнството на затворника като родител.
25. Отговорните длъжностни лица трябва да следят за осигуряването на постоянен контакт между детето и родителя посредством използването на технологични устройства – видеоразговори, телефонни разговори, интернет и др. Тези форми на общуване не би трябвало на струват твърде много средства за някоя от страните; ако е необходимо, детето и родителят следва да бъдат дори парично подпомагани, за да подържат връзката помежду си. Този тип общуване не бива да заменя живото общуване между детето и родителя в затвора.

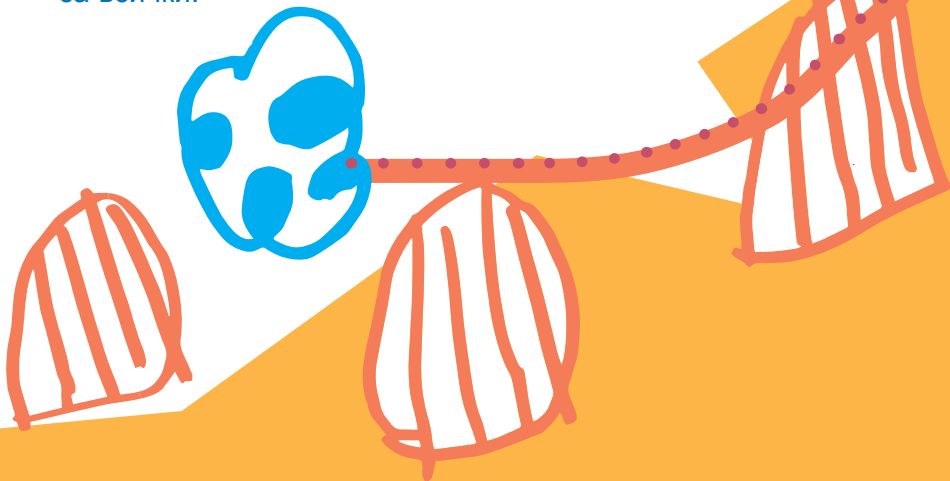
26. Правилата за провеждане на телефонни разговори и други видове общуване трябва да бъдат гъвкави, за да улесняват поддържането на връзката между дете и родител в затвора. Там където това е възможно, детето да може да се обаждат на родителя си в затвора, когато то пожелае.
27. Родителите в затвора трябва да бъдат подкрепяни в усилията да останат съпричастни към живота на детето, да участват, доколкото е възможно, в комуникацията с училището, здравните и социалните услуги, да участват във вземането на решения, когато това е в най-добрия интерес на детето.
28. Дейностите на затвора трябва да предвиждат специални свиждания с по-голяма продължителност при специални поводи – Ден на майката, Ден на бащата, Нова година и др. Добре е при тези свиждания затворникът, а и персоналят да бъде в по-неформално облекло.
29. Ако е възможно, в интерес и полза на детето, добре е то да бъде запознавано с условията на живот на родителя в затвора, с неговите занимания, както и с местата, където прекарва времето си.
30. Родителите затворници трябва да бъдат насърчавани да поддържат връзката с децата си, да общуват редовно, като само в редки, изключителни случаи, и то за кратко време, персоналят на затвора може да преустанови или забрани срещите между родителя и детето.
31. Децата имат право да посещават и виждат родителя си в затвора дори когато той изтърпява дисциплинарно наказание. Персоналят на затвора е длъжен винаги да осигурява достъп, макар и ограничен, на децата за свиждания с родителите им.

Домашни посещения

32 да се спестят на детето трудностите и неприятните усещания от посещенията в затвора, както и за да бъде то подготвено за завръщането на родителя у дома, е добре на затворниците да бъде даван домашен отпуск. Това е особено важно в периода преди освобождаването на родителя, тъй като го подпомага отново да стане активен в грижите за детето, а също го подготвя отново за живота в семейна среда.

Подобряване на безопасността в затвора

33. Персоналът на затворите е длъжен да направи всичко възможно, за да бъдат те безопасно и сигурно място за срещите между родители и деца. Трябва да се работи за подобряване на обстановката и духа на срещите, когато персоналът, затворниците и техните семейства са заедно. Комфортът и безопасността са важни за всички.

Бebетa, които живеят с родителите си в затвора

34. За да се гарантира спазването на правото на здраве на детето, трябва да се предоставят добри грижи, подкрепа и информация на майките в затвора, които са бременни, както и на бебето им, след като се роди.
- Бременните жени трябва да могат да раждат в болница, бебетата не трябва да се раждат в затвора. Майките не трябва да се държат с белезници или по друг начин, докато раждат или веднага след като родят бебето.
 - Грижите и подкрепата за бебето и майката преди и след раждането са важни и трябва да зачитат различията между хората от гледна точка на произход и националност.
35. Когато майка роди дете в затвора, трябва да ѝ бъде предоставен безплатен акт за раждане на детето възможно най-бързо, като в акта по никакъв начин да не се посочва, че детето е родено в затвора. Детето би трябвало да има същите документи като всички останали деца в страната.
36. Бебето може да остане с родителя си в затвора, ако това е добре за тях и ако правилникът го позволява. Това трябва да се решава за всяко бебе поотделно. Бебетата в затвора не трябва да се третират като затворници, те имат същите права като всички деца и когато е възможно, трябва да имат равни свободи и възможности.

37. Жилищното пространство за бебета с родител в затвора, следва да бъде подходящо оформено, с приятна обстановка. За постигане на тази цел затворите трябва:

- да осигурят безопасността на бебетата и да изтъкнат техните права като приоритет: те трябва да имат шанс да растат, да учат, да играят, да бъдат слушани и разбираани като всички деца;
- да осигурят на бебето в затвора същите лекарски и медицински здравни грижи, каквито би получило в общността;
- да осигурят на бебетата възможност да бъдат извеждани на чист въздух и да имат подкрепа да общуват с хора извън затвора;
- да подкрепят родителите да развият добра връзка с бебето си и да станат добри родители; да им позволят да прекарват време заедно и да се грижат за бебето си – да им приготвят храна и да ги подготвят например за детска градина;
- доколкото е възможно, да се осигури възможност животът в затвора да бъде такъв за бебето, както би бил извън затвора;
- да се осигури възможност бебето да може да прекара време с други членове на семейството, ако това е добре за бебето.

38. Решението, че бебето трябва да живее далеч от родителя си в затвора, трябва да бъде взето при следване на правилата и при отчитане кое е най-доброто за това бебе.

39. Когато бебето бъде преместено да живее далеч от родителя си в затвора, това трябва да се прави внимателно и само когато има безопасен дом за него. Ако родителят в затвора е от друга страна, отговорните лица трябва да решат кое е най-доброто за бебето.

40. Когато бебетата живеят далеч от родителя си в затвора, ако това е добре за тях, трябва да им се осигуряват чести посещения в подходяща среда.

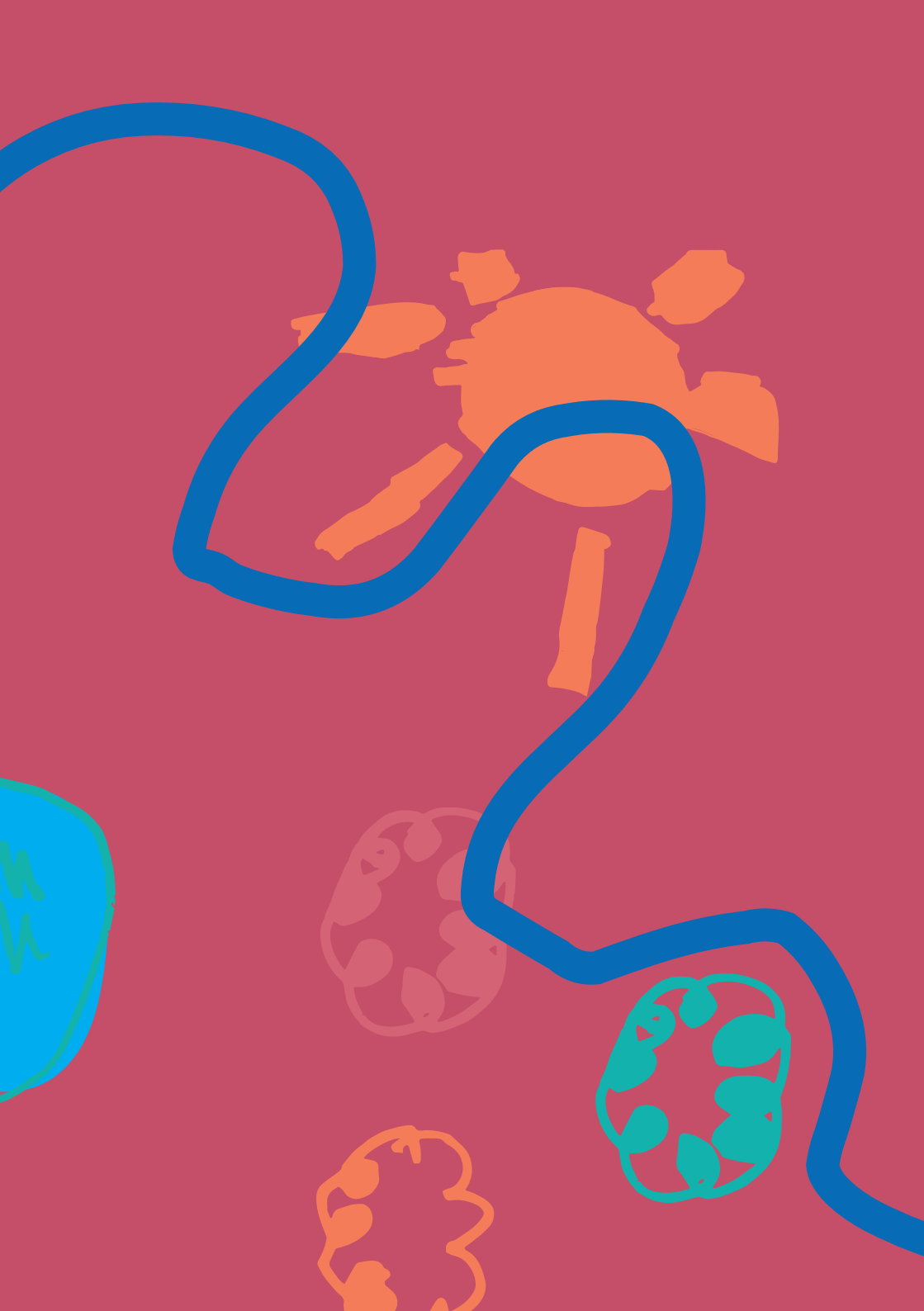

Подготовка за излизане от затвора и завръщане в обществото

41. Когато планират присъда, отговорните лица трябва да помислят за най-добрия начин да гарантират, че децата и родителят им могат да останат свързани активно и позитивно, докато са в затвора и когато излязат от затвора (чрез програми, обучение и подкрепа). Дори да са в затвора, затворниците все още са родители на децата си. Родителите в затвора трябва да могат да продължат да обичат и да се грижат за децата си колкото е възможно повече, сякаш все още са въкъщи.
42. Отговорните лица трябва да направят всичко, за да улеснят семейния живот на децата и родителя им, когато той или тя напускат затвора, като ги оставят да живеят извън затвора с дигитална гривна, домашен отпуск или по друг начин на живот и работа в общността.
43. Когато отговорните лица обмислят да освободят предсрочно родител от затвора, те трябва да вземат предвид колко много децата му имат нужда от него и как да му помогнат да се установи обратно в семейството.

Излизане от затвора

44. Когато родителите излязат от затвора, всички, включително хората, отговорни в затвора и в общността, трябва да им помогнат да бъдат добри и активни родители за децата си.

Промените

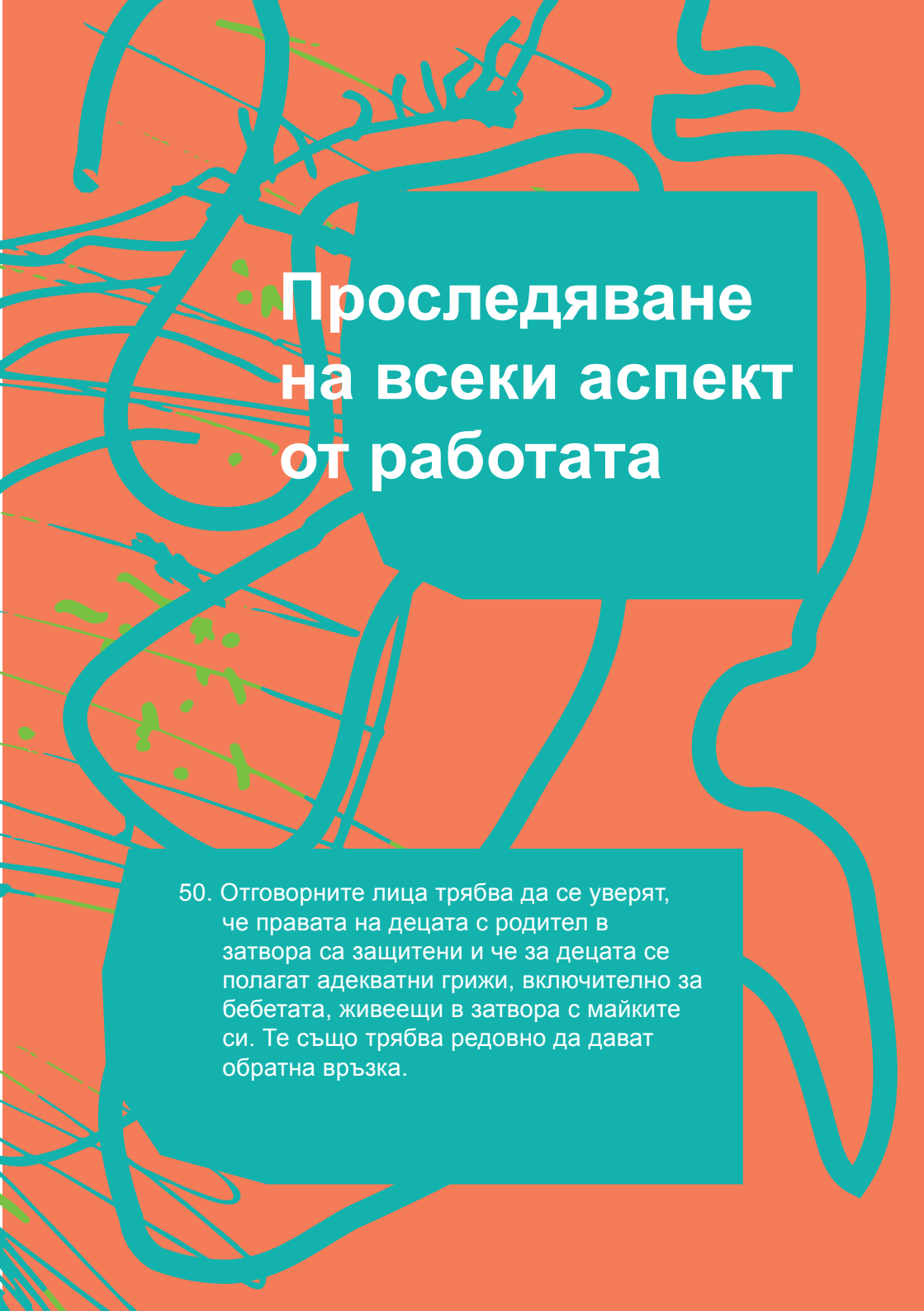
45. Когато отговорните лица създават нови правила за контакт с родител в затвора, те трябва да помислят за правата на децата и за това какви емоции ще предизвикат у децата новите правила.

Участие на персонала

46. Целият персонал трябва да бъде внимателен и приятелски настроен към децата, които го посещават. Във всеки затвор трябва да има поне един служител, който отговаря специално за децата и техните родители в затвора.
47. Всички служители в затворите трябва да бъдат обучени да познават правата на децата и какво трябва да направят, за да може децата да се чувстват сигурни и в безопасност по всяко време, когато посещават родител в затвора. Служителите на затворите трябва да знаят как да подкрепят родителите в затвора и децата им, както и да се стараят да подобрят условията за посещения на децата.
48. Персоналът, който се грижи за деца с родители в затвора, трябва да бъде обучен как да подобрява своята работа. Техните програми за обучение трябва да следват правилата и да се обновяват редовно.

Работа в екип

49. Във всяка държава хората трябва да бъдат свързани, за да се гарантира, че децата се подкрепят и се полагат грижи за тях. Децата и техните права са важни. Техните възгледи и чувства имат значение. Всички отговорни лица трябва да бъдат включени в тази подкрепа – пробационни услуги, хора в общността, училище, здравни и социални служби, полиция и др.

Проследяване на всеки аспект от работата

50. Отговорните лица трябва да се уверят, че правата на децата с родител в затвора са защитени и че за децата се полагат адекватни грижи, включително за бебетата, живеещи в затвора с майките си. Те също трябва редовно да дават обратна връзка.

Събиране на информация. Извършване на промени

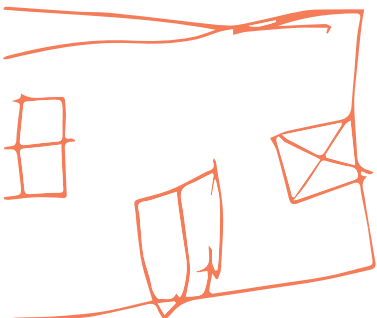
51. Трябва да бъдат създадени интердисциплинарни екипи от специалисти, включващи персонал от затворите, съдии, полиция, социални работници и деца с родители в затвора, за да разгледат как се променя животът на децата, когато родителят е в затвора, и как те могат да поддържат връзка с родителя си, и да предлагат промени.
52. Броят на децата, които имат родител в затвора, трябва редовно да се отчита и оповестява публично; публична трябва да е и информацията за това как хората могат да съдействат, помагайки на децата, които имат родители в затвора.
53. Трябва да се отделят средства, за да се проучат по-добре проблемите на децата с родители в затвора. Това ще помогне на обществото да има по-добро отношение към децата.
54. Начинът, по който хората работят с деца, чиито родители са в затвора, трябва да се проверява редовно. Всички хора, чиято работа е да защитават правата на децата, трябва да се уверят, че всички правят всичко, което трябва да правят, за деца с родители в затвора.

Промяна в отношението и мнението на хората

55. Всички медии, които съобщават за извършени престъпления и съобщават името на извършителя, трябва да вземат всички необходими мерки за запазване на поверителност и неприкосновеност на личния живот на децата и семейството на извършителя. Трябва да се взима под внимание всичко, което се казва и прави, и какво влияние оказва то върху чувствата на децата.

56. Всеки трябва да може да има достъп до информацията за броя на децата с родител в затвора, за състоянието на тези деца и начините те да бъдат подпомогнати. Това ще улесни хората да променят мнението и отношението си към децата, чиито родители са в затвора, и да започнат да се отнасят по-добре с тях.

Аз мисля, че всички можем
да работим заедно, за да
променим затвора и да го
направим едно по-добро
място.

Чарли, 14 г.

„Деца на затворници в Европа“ (COPE) е паневропейска мрежа, работеща със и от името на деца с родители в затвора. Мрежата насърчава новаторски политики и практики, които помагат да се гарантира, че правата на децата с лишени от свобода родители, се спазват изцяло и се предприемат действия за осигуряване на тяхното благосъстояние и здравословно развитие. „Деца на затворници в Европа“ COPE е организация, основана на членство, съставена от неправителствени организации, физически лица и други заинтересовани страни из цяла Европа и извън нея, свързана с екип от служители, работещ в седалището на организацията, в Париж.

С нашата мрежа от европейски партньори, активни в областите, свързани с затворите, правата на детето и хуманното отношение към децата, ние се стремим да повишим осведомеността и да постигнем нови начини на мислене, действие и взаимодействие по въпроси,

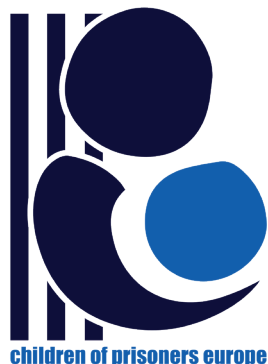
касаещи деца, засегнати от лишаването на свобода на техния родител.

Повече информация можете да намерите на нашия уебсайт: <https://childrenofprisoners.eu/>

Това издание се основава на Препоръка CM / Rec (2018) 5 на Съвета на министрите на държавите членки относно деца с лишени от свобода родители и разяснителен Меморандум (2019), като и двете можете да намерите тук: http://bit.ly/coe_rec2018_5

Това издание е финансирано от Програмата на Европейския съюз за правата, равенството и гражданството (REC 2014-2020). Съдържанието на изданието представя само възгледите на „Децата на затворници в Европа“ (COPE) и е негова единствена отговорност. Европейската комисия не носи никаква отговорност за използването на информацията, която настоящото издание съдържа.

„Деца на затворници в Европа“ е неправителствена организация с нестопанска цел, регистрирана във Франция по силата на Закона за Асоциациите във Франция (1901) SIRET: 437 527 013 00019

© Деца на затворници в Европа
ISBN номер: 978-2-9526725-1-1
Редактори: Брайана Смит и Кейт Филбрик
Художник: Джоузи Валели
<http://www.josievallely.com>